

Aleg. 121.

S p r a w o z d a n i e

komisyi administracyjnej o petycyi Dra Jana Stella Sawickiego Inspektora szpitali o przyznanie mu prawa do wymierzenia pięciolecia i emerytury.

Wysoki Sejmie!

Już w r. 1871 przedstawił Wydział krajowy w sprawozdaniu do Wys. Sejmu z d. 20 września 1871 L. 12.831 potrzebę ustanowienia Inspektora dla szpitali. Sejm uchwałą z d. 11. października 1871 upoważnił Wydział do utworzenia tej posady z płacą 1600 zł. rocznie, dodatkiem 300 zł. na pomieszkanie i kwotą ryczałtową 400 zł. na dyety i kosza podróży.

Posadę tę — po ustąpieniu pierwszego Inspektora Dra Dobieszewskiego — nadał Wydział krajowy w początku r. 1873 petentowi Drowi Janowi Stella Sawickiemu, za kontraktem wypowiedzialnym z poborami wyżej poszczególnionemi, z których jednak płaca 1600 zł. następnie w moc uchwały Wys. Sejmu z d. 3. Stycznia 1874 na 2000 zł. podwyższoną została. (Uchwała Wydziału krajowego z dnia 6. lutego 1874 L. 2150).

W sprawozdaniach swych do Wys. Sejmu wykazał Wydział krajowy ważność i pożyteczność posady Inspektora szpitali, a komisye sejmowe stwierdziły te zapatrywania Wydziału konstatając, że ta instytucya już w krótkim czasie istnienia dobre owoce wydała, że mianowicie postęp w szpitalach krajowych jest niezaprzeczenie widoczny, co w szczególności jest także zasługą Inspektora Dra Sawickiego, jego troskliwości i gorliwości, z jaką się oddał obowiązkom swoim.

Po czteroletniem doświadczeniu Wydział krajowy w swem sprawozdaniu z dnia 6. marca 1876 L. 5732 przedstawił Wys. Sejmowi, „że posada Inspektora szpitali nie tylko przyczyniła się do skutecznej zmiany na dobre najsmutniejszych stosunków szpitali powszechnych, ale nawet stała się „niezbędną, ponieważ bez fachowej kontroli na miejscu kierunek i nadzór nad nimi byłby w przy- „szłości niemożliwym“.

„Wobec tego niema słusznego powodu odmawiania tej posadzie charakteru urzędowego i utrzy- „mywania jej nadal prowizorycznie w stanie zobowiązania jedynie kontraktowego; — a nadanie In- „spektorowi charakteru urzędnika krajowego przyczyni się do większej powagi wobec stron i do „ściślejszej zawisłości od Władzy, której jest organem. — Za tem przemawiają także względy słusz- „ności, zważywszy, że Inspektor przy czynnościach swych urzędowych pozbawionym jest praktyki „lekarskiej i starań o własną przyszłość, nie zyskując w zamian za swoją pracę z biegiem lat korzy- „ści, przysługujących stałym urzędnikom“.

Wniósł zatem Wydział krajowy, aby Wys. Sejm raczył powziąć uchwałę następującą:

a) Przy Wydziale krajowym ustanawia się posadę Inspektora szpitali ze stałą płacą 2000 zł., dodatkiem aktywalnym 360 zł. i dodatkiem pięcioletnim 200 zł.;

b) Inspektor jest urzędnikiem krajowym z wszelkimi w ustanowie służby krajowej zawartemi prawami i obowiązkami;

c) na dyety i koszta podróży wyznacza mu się ryczałt 400 zł.;

d) w razie zamianowania obecnego Inspektora na tę posadę ma mu być zaliczony w latach służby krajowej czas pełnionego za kontraktem obowiązku.

Wniosek ten Wydziału krajowego dla braku czasu nie został w Sejmie załatwiony.

Inspektor Dr. Sawicki zostaje zatem ciągle, od prawie 10 lat swej służby w stanie prowizorycznym za kontraktem wypowiedzialnym. — Mimo to jednak nie prosi on w swej petycji o stabilizowanie swej posady, lecz tylko o to, aby Wysoki Sejm użył mu tę koncesyę, jaką w r. 1881 wyświadczył niestabilizowanym inżynierom Biura melioracyjnego i zrównał go z nimi w prawach co do wymierzenia pięciolecia i emerytury.

Uchwała Sejmu, na którą petent się odwołuje, powzięta na posiedzeniu dnia 22. października 1881 brzmi:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wymierzać pięciolecia i emerytury inżynierom i konduktorom dróg krajowych, oraz pensye dla wdów i dodatki na wychowanie sierót po nich pozostałych, a to w równej mierze z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi“.

Komisya administracyjna — której petycja Dra Jana Sawickiego przydzieloną została, — przed jej stanowczem załatwieniem zażądała uprzednio zdania Wydziału krajowego, a ten w swej odezwie z dnia 29. września r. b. L. 47.395 przychylnie się dla petenta oświadczył.

Wobec dopiero przedstawionego składu rzeczy a mianowicie z uwagi, że Dr. Jan Sawicki od dziesięciu prawie lat pełni bez przerwy służbę Inspektora z najzupełnijszym zadowoleniem władzy przełożonej; że, jak to dowodnie skonstatowano, od czasu jego urzędowania znaczny postęp w zarządzie szpitali jest widocznym, wreszcie z uwagi, że już sam wzgląd słuszności przemawia za tem, aby petent, który poświęcając cały swój czas na wypełnienie obowiązków urzędowych zaniechać musiał praktykę swą lekarską, którą dotychczas z korzyścią dla siebie wykonywał — utrzymać mógł za to, choć w części, odwet w poborach urzędu swego, i że, co najmniej, powodu niema odmawiania jemu tych koncesyi, jakie Wys. Sejm na posiedzeniu dnia 22. października 1881 przyznał inżynierom i konduktorom dróg krajowych —

Komisya administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Przyznaje się Inspektorowi szpitali Drowi Janowi Stella Sawickiemu prawo do pięcioleci (quinquennium) i emerytury, oraz na wypadek jego śmierci, pensyę dla wdowy jego i dodatki na utrzymanie i wychowanie sierót po nim pozostać mogących, w równej ze stabilizowanymi urzędnikami krajowymi mierze. Prawo do poboru pierwszego pięciolecia (quinquennium) poczyna się z dniem zapadnięcia niniejszej uchwały Sejmu a pobór drugiego pięciolecia (quinquennium) rozpocznie się z dniem ukończenia dziesięciu lat służby Dra Sawickiego“.

Lwów dnia 3. października 1882.

Przewodniczący
Grocholski

Sprawozdawca
Jan Czaykowski